

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

העותרת הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

נגד

המשיבים
1. קריית הספורט והבילוי חיפה בע"מ
2. החברה הכלכלית לחיפה בע"מ
3. רבקה ינקו
4. הפועל חיפה מילניום בע"מ
5. מועדון כדורגל מכבי חיפה

בשם העותרת: עו"ד אלעד מן
בשם משיבות 1-3: עו"ד רבקה ינקו
בשם משיבה 4: עו"ד מירב רוזנפלד מנור
בשם משיבה 5: עו"ד רועי דותן

פסק דין

1 .1 בפני עתירה לפי חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע") במסגרתה מבקשת
2 העותרת שימסרו לידיה את סרטוני מצלמות האבטחה של אצטדיון סמי עופר בחיפה בקשר
3 לאירוע אלימות שהתרחש בתום משחק בין קבוצות מכבי חיפה להפועל חיפה בתאריך 10.2.2021
4 בתנאים שיוורה עליהם בית המשפט.
5

הצדדים לעתירה

6
7
8 .2 העותרת היא עמותה רשומה בישראל שעל פי הנטען פועלת לקידום אכיפה אזרחית ו"הוגנות"
9 במכלול תחומים, ביניהם חברה, כלכלה ועוד.
10
11 .3 משיבה 1 היא חברה עירונית המשמשת לניהול אצטדיון סמי עופר, וחברת האם שלה היא משיבה
12 2, החברה הכלכלית של חיפה; משיבה 3 היא היועצת המשפטית של משיבה 1 והממונה מטעמה
13 על בקשות לפי חוק חופש המידע.
14
15 .4 משיבות 4 ו-5 הן מועדוני הספורט שחבריהן לקחו חלק במשחק נשוא האירוע העומד במרכז
16 הבקשה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

רקע

- 1
2
3 5. ביום 10.2.2021 התקיים משחק כדורגל בין קבוצת מכבי חיפה לקבוצת הפועל חיפה, בסיומו
4 פרצה קטטה בהשתתפות שחקנים ועובדי המועדונים, אשר החלה בכר הדשא והמשיכה במנהרות
5 השחקנים ובחדרי ההלבשה או בסמוך אליהם.
- 6
7 6. יומיים לאחר מכן, ביום 12.2.2021, העותרת שלחה הודעת אימייל שמוענה לממונה על חופש
8 המידע בעיריית חיפה, בה ביקשה את פרטי המידע כדלקמן:
9
- 10 א. סרטוני מצלמות האבטחה וכל תיעוד אחר הקיים בקשר לאירוע אלימות שהתרחש בתום
11 משחק בין קבוצת מכבי להפועל חיפה בתאריך 10.2.2021;
12
- 13 ב. מלוא המידע בדבר פעולות שננקטו בקשר לאירועים אלה, לרבות תלונות ופניות מטעם
14 העירייה או מי מטעמה;
15
- 16 ג. רשימת מלוא הגורמים שפנו לקבל את סרטוני האבטחה האמורים, הבקשות עצמן, את
17 התשובות שנמסרו להן וכל מידע או התכתבות בעניין זה.
18
- 19 7. ביום 8.3.2021 התקבלה תגובת הגב' כרמית דקל, רכזת חופש המידע בעיריית חיפה, בה צוין כי
20 לאחר בירור מול אגף הביטחון, האצטדיון הוא חברת בת של החברה הכלכלית (תאגיד עירוני
21 שהוקם בחוק) ומומלץ להפנות את הבקשה ישירות להנהלת האצטדיון. צוינה אפשרות שהחומר
22 המתועד משמש כבר כראיה בידי המשטרה ונרשם כי הבקשה נידחת לפי סעיף 8(5) לחוק.
23
- 24 8. בהמשך לכך, העותרת פנתה בהודעות דואר אלקטרוני למשיבות 1 ו-2. תשובת משיבות 1 ו-2
25 הועברה ביום 13.10.2021 באמצעות משיבה 3. בתשובה נכללה התייחסות לגורמים אליהם
26 הועברו הצילומים – תובע התאחדות הכדורגל. וכן צוין כי קבוצת הפועל חיפה הגיעה לצפות
27 במצלמות באצטדיון מבלי שההקלטות הועברו אליהם. עוד נכללה התייחסות לכך כי קבוצת מכבי
28 חיפה ביקשה מההנהלה לשמור על החומרים. כמו כן, צוין כי בקשה לקבלת ההקלטות התקבלה
29 גם מטעם משטרת ישראל, אולם למיטב ידיעת נציגי החברה בסופו של דבר המשטרה לא הייתה
30 מעורבת באירוע. עוד צוין כי זויות מצלמות האבטחה בעת האירוע לא אפשרה תיעוד ברור של
31 המתרחש באירוע וכלקח מהאירוע שונו זויות המצלמות.
32
- 33 9. לאחר קבלת תשובה זו, המשיכה ההתכתבות בין הצדדים – כאשר העותרת ביקשה לקבל את
34 הסרטונים אשר "הועברו כבר לגורמים אחרים" וכן התבקשה הרחבת התייחסות משיבה 3 בנוגע
35 לשינויים שנעשו בהצבת המצלמות. במענה לכך, משיבה 3 השיבה לב"כ העותרת ביום 30.12.2021

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238- הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 כי החומר המצולם שמור הזמינה את העותרת להגיע ו"לעיין" בסרטונים במשרדי החברה. כן,
2 נכללה התייחסות למספר המצלמות ולזוויותיהן, ונטען כי מרבית הקטטה התרחשה ב"שטח
3 מת", כאשר כיום בעקבות שינוי זווית המצלמות יש כיסוי מלא.
4
5 העותרת דחתה את הצעת משיבה 3 ודרשה לקבל את הסרטונים באמצעות החסן נייד. משיבה 3
6 העבירה לידי העותרת התייחסות של משיבות 4 ו-5 במכתבים מטעמן, בהן הן התנגדו למסירת
7 הסרטונים מטעמים של הגנת הפרטיות, התנגדות אותה לא קיבלה העותרת.
8
9 10. בסופו של דבר לאחר התכתבויות נוספות, הבהירה משיבה 3 בפני העותרת כי לאחר שקילת טיעוני
10 הצדדים בעניין מסירת הסרטונים הוחלט לקבל את התנגדות המשיבות 4 ו-5, ולדחות את בקשת
11 העותרת לקבלת הסרטונים לידה. ההחלטה נומקה בכך שהחשיבות הציבורית הנטענת על ידי
12 העותרת בקבלת הסרטונים לידה כבר הושגה כשהטיפול באירוע נעשה על ידי התאחדות הכדורגל
13 ובמעורבות משטרת ישראל. עוד צוין כי לא ברור טיב השימוש שהעמותה מעוניינת לעשות
14 בסרטונים למעט פרסום, ושאין בפרסום כאמור כדי להשיג תכלית של מיגור אלימות כנטען על
15 ידי העותרת.
16
17 11. העותרת שלא השלימה עם דחיית בקשתה לקבל את הסרטונים הגישה עתירה זו.

טיעוני העותרת

- 12 12. צוין כי בקשה דומה הנוגעת לאירועים באצטדיון בבאר שבע נענתה על ידי החברה העירונית
13 המפעילה את האצטדיון שם.
14
15 13. נטען כי הזכות לקבל מידע מרשויות השלטון היא מיסודות המשטר הדמוקרטי. נטען כי סעיף
16 9(א)(3) לחוק חופש המידע מגן על ערך הפרטיות וכי הסעיף עורך איזון בין הערכים המתנגשים
17 של זכות הציבור לדעת והזכות לפרטיות. נטען כי גם היותו של מידע פרטי אינו יוצר חסם מוחלט
18 ממסירתו לפי חוק חופש המידע. נטען כי בהתאם לפסיקה, סעיף 23ב לחוק הגנת הפרטיות אינו
19 גובר על חוק חופש המידע. נטען כי סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות מאפשר פרסום מידע שיש בו
20 עניין ציבורי גם אם פרסומו הוא בבחינת פגיעה בפרטיות. נטען כי הגנה זו מאזנת בין הזכות
21 לפרטיות לבין חשיבות הפרסום התקשורתי.
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

14. נטען כי על הרשות לערוך איזון בין הערכים המתנגשים ולהחליט האם היא דוחה בקשה על בסיס סעיף 9(א)(3) או שהיא מאפשרת מסירת המידע גם אם הוא פוגע בפרטיות על פי אינטרס ציבורי או אישי בבסיס הבקשה ולנוכח חשיבות המידע לציבור.
15. נטען שיש לראות באנשי ושחקני קבוצות הכדורגל בליגת העל כדמויות ציבוריות להן מעמד בכיר והפועלות במסגרת מפעל רשמי מפוקח. נטען כי לפי הפסיקה זכות הפרטיות של איש ציבור בכיר מצומצמת משל אדם אחר וכי האינטרס הציבורי בחשיפת מידע עליו גובר. נטען כי מידת ההגנה על הפרטיות היא נגזרת של מידת הבכירות והחשיפה שכרוכה בתפקידו הציבורי. נטען כי האמור נכון גם ביחס לאיש ציבור שאינו מכהן במשרה רשמית (כמו במקרה של אשת ראש ממשלה).
16. נטען כי הפניה שנעשתה בקשר לחשש לפגיעה בצד ג' נעשתה למועדונים- המשיבים 4 ו-5 – שהם תאגידיים שאינם זכאים להגנת חוק הפרטיות, בהתאם לסעיף ההגדרות. נטען כי לא צוינו פרטיהם של נפגעים ספציפיים אפשריים. נטען שהואיל והעותרת אינה יכולה לדעת מה נראה בסרטונים היא אינה יכולה לצרף צדדי ג' לעתירה וממילא אין בכך צורך בנסיבות העניין.
17. נטען כי המידע נמסר כבר להתאחדות הכדורגל במסגרת ההליכים המשמעתיים ונצפה על ידי נציגי משיבות 4 ו-5 ולכן ממילא נחשף לגורמים שונים מבלי שהמשיבים סברו שיש בעיה.
18. נטען כי מדובר בצילומים של שטחים ציבוריים במתקן ציבורי בו קיימת תנועת אנשים והציפייה לפרטיות, בוודאי בזמן אירוע או משחק, היא נמוכה עד לא קיימת. נטען שהמצלמות גלויות והשוהים באזורים המצולמים מודעים לקיומן ולעובדת הצילום.
19. נטען כי ככל שקיימת פגיעה נקודתית משמעותית יותר בפרטיות ניתן לאזנה בדרכים טכניות כמו ערפול וטשטוש נקודתיים.
20. נטען שחוק חופש המידע נועד לסייע לקידום ערכי שוויון, שלטון החוק וכיבוד זכויות אדם וכי חריגה מהוראות החוק על ידי הרשות בהימנעות ממסירת מידע פוגעת ביכולת הציבור לבקר את מעשי השלטון. נטען לחשיבות מניעת אלימות בספורט ונטען כי חשיפת הסרטונים המתעדים את אירוע האלימות שבנדון, עליו דווח ללא החומר המצולם, יש בכדי להגביר את המודעות הציבורית לפגעי התופעה. נטען שחשיפת הסרטונים תסייע בהבנת אופן ההתמודדות האחראים והרשויות עם האירוע וניהולו ותאפשר הפקת לקחים, ובכלל זה ביחס לאופן הצילום והתיעוד והכשלים שנפלו בהם, דבר אשר חשיפת הסרטונים תמחיש.
21. נטען כי משיבות 1 ו-2 לא ערכו איזון ראוי בהתאם לסעיפים 10 ו-11 לחוק ולא הביאו בחשבון את מלוא האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע. נטען כי סעיף 11 נועד למצוא את הדרכים בהם ניתן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

1 למסור מידע חלקי בשינויים או בתנאים למרות קיומו של סייג כאמור בסעיף 9 לחוק, וזאת אם
2 אין בכך הכבדה מוגזמת. נטען כי הסעיף נועד למצוא נקודת איזון מידתית. נטען כי ניתן לבצע
3 טשטוש או עריכה בסרטונים ללא קושי מיוחד.
4
5 22. נטען שרשימת האינטרסים הציבוריים המנויים בסעיף 10 לחוק אינה רשימה סגורה. נטען כי
6 האינטרס הציבורי יכול להיות מצוין מפורשות או להיות מובן מההקשר. התבקש שבית המשפט
7 ייעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 17(ד) לחוק ויורה על העברת הסרטונים לידי העותרת.
8
9

טיעוני משיבות 1-3

10
11
12 23. נטען שיש לדחות את העתירה, הן על הסף והן לגופה והתבקשה הטלת הוצאות על העותרת.
13
14 24. נטען כי משיבה 2 אינה מפעילה את האצטדיון אשר מופעל בלעדית על ידי משיבה 1 בהתאם
15 להסכם ניהול בינה לבין עיריית חיפה ואין סיבה להכלילה בעתירה.
16
17 25. נטען שהמשיבות 1-3 עומדות על סירובן למסירת הסרטונים מטעמים של פגיעה בפרטיות כפי
18 שצוין בתשובת משיבה 3 לעותרת. נטען כי הפגיעה בפרטיות היא כפולה – ראשית, הסרטונים
19 כוללים "לא מעורבים" רבים ובכלל זה שוטרים, שופטי כדורגל, שחקנים ואנשי מנהלה של
20 קבוצות הכדורגל, שהם עשרות אנשים פרטיים ואנונימיים ואינם בגדרי אנשי ציבור כפי שמנסה
21 לציירם העותרת. שנית, נטען שהסרטונים צולמו באזורים שהציבור הרחב אינו מורשה להיכנס
22 אליהם – מנהרות השחקנים ומסדרונות הסמוכים חדרי ההלבשה, ואין מדובר באזורים חשופים
23 לעין כל כמו כר הדשא.
24
25 26. נטען כי נקודת האיזון בין האינטרס הציבורי לבין הפגיעה בפרטיות מטה את הכף לדחיית
26 הבקשה. נטען כי העותרת היא עמותה נטולת סמכויות אכיפה. נטען כי כעולה מהמסמכים שצורפו
27 לתשובת משיבות 4 ו-5, כל האירוע טופל על ידי בית הדין של התאחדות הכדורגל וכי במסגרת
28 פסק הדין שניתן הוטלו עונשים על המעורבים בפרשה, חלקם כבדים יחסית.
29
30 27. נטען שהעותרת אינה מפרטת מה בכוונתה לעשות עם הסרטונים המבוקשים, אולם רמז לכך מצוי
31 בסעיף 48 לעתירה בו מצוין כי העותרת מסייעת לעבודתם של כלי התקשורת. נטען כי העותרת
32 משמשת כמתווך ופועלת להשגת חומרים מצולמים מכוח חוק חופש המידע ומעבירה אותם לכלי
33 התקשורת לצורך פרסומם ברבים. נטען כי הפרסום לא נועד להגשים את התכלית אליו טוענת
34 העותרת – מניעת אלימות במגרשים, שכן תכלית זו כבר הושגה על ידי בית הדין, אלא נועד אך

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

1 לצורך סיפוק יצר מציצנות ורייטינג שיש בהם משום פגיעה בפרטיות. נטען שמיקום המצלמות
2 בעת האירוע לא אפשר צפייה טובה בו ולכן לא ניתן להפיק לקחים או תועלת מהסרטונים.
3
4

טיעוני משיבה 4

5
6
7 28. משיבה 4 הצטרפה לכל טיעוני משיבה 5.

8
9 29. כמו כן, נטען כי לא ניתנו הודעות למצולמים הרבים בסרטונים על דבר הגשת הבקשה נשוא
10 העתירה ועל זכותם להתנגד למסירת המידע בהתאם לסעיף 13(א) לחוק חופש המידע, ואיש מהם
11 לא יודע על הגשת הבקשה. נטען כי משיבה 4 אינה מוסמכת להגיב לעניין זכותם האישית של
12 המצולמים, לרבות השחקנים ובעלי תפקידים, והיא אף הודיעה על כך למשיבות 1-3 במסגרת
13 תגובתה הראשונה להודעה על הגשת הבקשה.
14

15 30. משיבה 4 צרפה כנספח את פסק הדין בבית הדין של התאחדות לכדורגל בגין האישומים נגדה ונגד
16 שחקניה ביחס לאירוע נשוא העתירה. נטען שנוכח הטיפול של הרשויות הרלוונטיות באירוע ולאור
17 העובדה שהאירוע פורסם וזכה לסיקור נרחב באמצעי התקשורת בסמוך להתרחשותו, נראה
18 שהגשת העתירה נועדה למטרות שונות מאלו שצוינו בכתב העתירה (מניעת אלימות) ודווקא
19 הזכרת האירועים כיום תוביל להתססה מחודשת של האלימות אותה מבוקש למנוע.
20
21

טיעוני משיבה 5

22
23
24 31. נטען שיש לדחות את העתירה על הסף ולחלופין לגופה והתבקשו פסיקת הוצאות ושכר טרחת
25 עורך דין.
26

27 32. נטען כי מסירת הצילומים לידי העותרת כרוכה בפגיעה בלתי מידתית בפרטיות המצולמים
28 בהתאם לחוק הגנת הפרטיות ולכן אין מקום למסור את המידע בהתאם לסעיף 9(3) לחוק.
29

30 33. נטען כי אף באיזון בין האינטרס הציבורי הנטען על ידי העותרת לבין הזכות לפרטיות דין העתירה
31 להידחות. נטען כי מלבד סיסמאות ריקות מתוכן של "מניעת אלימות בספורט" העותרת במכוון
32 לא ציינה איזה שימוש בכוונתה לעשות בסרטונים ולא הסבירה כיצד מסירתם לידה תקדם את
33 האינטרס הנטען. נטען עליה לפרט ולהסביר כן בהתאם לפסיקה. נטען כי הגם שסעיף 7(א) לחוק

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 חופש המידע אינו מחייב את מבקש המידע לציין את הטעם לבקשתו, מדובר בשיקול שיש לקחת
2 בחשבון בין השיקולים המנויים בסעיף 10 לחוק חופש המידע.
3
4 34. נטען כי העמימות המכוונת בה נוקטת העותרת בהקשר זה עולה לכדי חוסר ניקיון כפיים בגינו יש
5 לדחות את העתירה על הסף. כמו כן, נטען לשיהוי שכן התשובה האחרונה של משיבה 3 ניתנה
6 לעותרת ביום 18.5.22, והעתירה הוגשה רק ביום 10.7.22, 53 ימים לאחר מכן, תוך שהעותרת
7 נסמכת על השביתה שהייתה בבית המשפט בחודש מאי 2022.
8
9 35. נטען כי "בין השורות" ניתן להבין שהעותרת מתכוונת לפרסם את המידע ברבים, לרבות ברשת
10 האינטרנט. נטען כי בנסיבות אלה הפגיעה בפרטיות היא כפולה.
11
12 36. נטען כי מדובר בצילומים שצולמו לצרכי אבטחה של האצטדיון, וכי נוכח שילוט במקום
13 המצולמים מוחזקים כמי שהסכימו לצילום לצורך זה בלבד, ונטען שלא ניתן למתוח הסכמה זו
14 לעבר הפצת המידע לגורמים כגון העותרת, ובוודאי שלא ניתן לייחס להם הסכמה להפצת
15 הצילומים ברבים, לרבות בתקשורת ובאינטרנט. משכך, נטען שמסירת המידע לעותרת ייפגע
16 בעקרון "צמידות המטרה" הקבוע בסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות.
17
18 37. עוד נטען כי מסירת הצילומים לעותרת, בפרט נוכח השימוש שהיא מתכוונת לעשות בהם, תהווה
19 פרסום צילומי של אדם ברבים בנסיבות בהן הצילום עלול להשפילו או לבזותו ומהווה פגיעה
20 בפרטיות לפי סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות. נטען שהפסיקה אינה מציבה רף מחמיר לעניין
21 הביזוי וההשפלה.
22
23 38. נטען כי מדובר בצילומים שצולמו, בין היתר, במסדרונות פנימיים של האצטדיון, המחברים בין
24 כר הדשא לחדרי הלבשה של השחקנים. נטען כי ככלל אין לציבור הרחב גישה לשטחים אלה
25 ומשכך ההתנהגות באזורים אלה היא במהותה התנהלות ברשות היחיד. לכן מסירת הצילומים
26 תהווה פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(11) לחוק. כמו כן, נטען כי הואיל והמועדונים שוכרים את
27 האצטדיון לצורך קיום משחק, ההתנהלות מחוץ לשעות המשחק במסדרונות וחדרי הלבשה היא
28 במהותה רשות היחיד. נטען כי השוהים באזורים אלה יוצאים מנקודת הנחה שהאזור אינו פתוח
29 לציבור הרחב ומצפים באופן סביר שתיעודם במצלמות האבטחה במקום לא יופץ לצדדים
30 שלישיים.
31
32 39. נטען כי תרומת הצילומים למניעת אלימות היא שולית ומזערית אם בכלל קיימת ובוודאי נופלת
33 מעוצמת הפגיעה בפרטיות באופן שאינו מצדיק מסירה ופרסום המידע. נטען כי האירוע נקלט
34 בצורה מינורית במצלמות והוא חלק קטן ושולי בצילומים.
35

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 40. נטען כי בצילומים נקלטים עשרות גורמים שלישיים בלתי מעורבים בתגרה. נטען כי רבים
2 מהמצולמים הם אנשים פרטיים, אנונימיים לחלוטין. נטען כי מסירת הסרטונים לידי העותרת
3 מהווה פגיעה בציפיותם הלגיטימיות להישאר אנונימיים כך שפניהם ופרטים מזהים שלהם לא
4 ייחשפו לעיני כל. נטען כי צילום החושף את זהותו של אדם נכלל בגדר "ענייניו הפרטיים". עוד
5 נטען כי גם שחקני המועדונים אינם בגדר אנשי ציבור או נבכרי ציבור כטענת העותרת.
- 6
7 41. נטען כי בהתאם לחוות דעת של רשם מאגרי המידע מטעם הרשות להגנת הפרטיות הובהר כי אין
8 מקום לעשות שימוש בצילומי מצלמות אבטחה, שימוש החורג מהמטרה המקורית, וקל וחומר
9 שאין למסרם לפרסום באמצעי התקשורת, זולת בהינתן נימוקים מיוחדים ויוצאי דופן כגון איתור
10 עברין.
- 11
12 42. נטען כי הזמן שחלף מאז אירע המקרה מכהה את האינטרס הציבורי בחשיפת צילומים, נוכח
13 אירועים נוספים שאירעו מאז. נטען כי בגין התגרה כבר ננקטו אמצעים אחרים על ידי הרשויות
14 המוסמכות שיש בהם כדי לקדם את האינטרס הציבורי במניעת אלימות בספורט, ושמסירת
15 הצילומים לידי העותרת לא תוסיף על כך. צוין כי הוגשו כתבי אישום בבית הדין המשמעתי של
16 התאחדות הכדורגל ונגזרו עונשים משמעותיים. עוד נטען שמשטרת ישראל פנתה לקבל את
17 הצילומים; וכן נטען כי עיתונות הספורט פרסמה תמונות וצילומי וידאו מהאירוע בחלק שהתרחש
18 על כר הדשא. נטען כי הזכות לפרטיות גוברת על האינטרס שמבקשת העותרת לקדם ולכן יש
19 לדחות את העתירה.
- 20
21 43. נטען כי סעיף 10 לחוק חופש המידע אינו מאפשר לרשות המנהלית לערוך איזון בין הצורך
22 בחשיפת המידע לבין האינטרסים הנוגדים בסעיף 9(א) לחוק, ובניהם זכות הפרטיות, ושבמקרים
23 אלו קיים איסור על הרשות למסור את המידע מבלי שמסור לה שיקול דעת בעניין. בהקשר זה
24 הפנתה לעע"מ 9341/05 ולעע"מ 2820/13. עוד נטען כי סמכות זו נתונה רק לבית המשפט בהתאם
25 לסעיף 17(ד) לחוק, וכי מקום בו הרשות פעלה כדין כשבחרה לא למסור את המידע, בית המשפט
26 רשאי להסתפק בכך בהתאם לאמות מידה של ביקורת מנהלית, ולהימנע מלהחליף את שיקול
27 דעתו בשיקול דעת הרשות. בהקשר זה הפנתה המשיבה לעע"מ 3300/11.
- 28
29 44. נטען שטענות העותרת לפיהן ניתן לטשטש את הסרטונים ללא קושי ניכר נטענה בעלמא ולמעשה
30 מדובר בהצעה שכלל אינה ישימה שכן מדובר באנשים רבים המצויים בצפיפות אחד ליד השני,
31 וכי טשטוש הפנים לא מספיק כדי להסתיר את זהות המצולמים (הניתנת לזיהוי לפי מספרי
32 שחקנים וסממנים חיצוניים גופניים). נטען שהטשטוש הנדרש לצורך שמירה על הפרטיות מוציא
33 את הטעם בהעברת הסרטונים, שכן לא יהיה ניתן לראות לאחריו דבר בעל ערך. עוד נטען כי
34 למשיבים אין את האמצעים הטכנולוגיים הנדרשים לצורך ביצוע טשטוש כפי שמבוקש, ונטען

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

1 שהעברת הצילומים לגורם חיצוני תעצים את הפגיעה בפרטיות ושממילא הדבר עולה לכדי
2 הקצאת משאבים בלתי סבירים כמצוין בסעיף 11 לחוק.

3

4

5

טענות הצדדים בדיון

6

7 45. העותרת טענה שיש לבחון האם בנסיבות המקרה קיימת ציפייה לפרטיות. נטען שישנו דו"ח
8 שיפוט גלוי ופסק דין וצילומים בזמן האירוע וגם פרסומים, ונטען כי ככל שהייתה פגיעה בפרטיות
9 היא כבר נעשתה ואין ציפייה נוספת. נטען שחוסר הציפייה לפרטיות גם נובעת מכך שדובר במפעל
10 רשמי של הליגה הבכירה ביותר כאשר ידוע לקבוצות שהן תחת ביקורת ציבורית וממסדית. נטען
11 שידוע כי המקום מצולם ואינו רשות היחיד. נטען שאין מדובר בחדרי שירותים או מקלחות. נטען
12 כי הצילומים אינם רק למטרות אבטחה, אלא גם לצרכים אחרים. נטען כי ההתאחדות קיבלה
13 אותם לא לצרכי אבטחה ונטען שהדבר אינו מצוין בשלטים המודיעים שהמקום מצולם. נטען
14 שיש תכליות נוספות של שמירת סדר, גילוי עבירות. נטען כי מי שנמצא במקום מוחזק כמי שידוע
15 שלאחר מכן הצילום יופיע בטלוויזיה. משכך נטען שידו של האינטרס הציבורי על העליונה. נטען
16 כי הרשות הייתה צריכה לאתר צדדי ג' הרלוונטיים לעניין והיה עליה לפנות למועדונים לצורך כך.
17 נטען כי למשיבות 4-5 אין מעמד בעניין.

18

19 46. ב"כ העותרת הוסיף וטען כי נוכח טענות המשיבים כי ממילא לא רואים הרבה מהתגרה
20 בסרטונים, אין פגיעה בפרטיות בעוצמה גבוהה. נטען שנקודת המוצא של חוק חופש המידע היא
21 מסירת המידע כברירת מחדל למעט אם מתקיים סייג למסירה. נטען שהחוק אינו קובע חובת
22 הנמקה. נטען שמדובר במידע ציבורי פומבי בעל ערך. נטען שמדובר בתקרית חריגה במסגרת
23 אירוע ציבורי שהחברה נוהגת לגנות ולהוקיע. נטען כי עיתוי הגשת הבקשה אינו רלוונטי. נטען
24 שיש צורך בכלים לבקר את פסק הדין של התאחדות הכדורגל. העותרת טענה ששיקול דעת בית
25 המשפט בבקשה לפי חוק חופש המידע מאפשר לבית המשפט לבוא בנעלי הרשות ולהחליף את
26 שיקול דעתה בשלו ואין מדובר בעתירה רגילה.

27

28 47. ב"כ משיבות 1-3 חזרה על הטענות שהועלו בכתובים והוסיפה וטענה כי מדובר בצילומים של
29 מנהרות השחקנים שאינם בגדר מקום ציבורי. נטען שהגישה היא מוגבלת, למורשים בלבד, ובכלל
30 זה שוטרים, שחקנים, שופטים. נטען כי ההיבט אותו מבקשת העותרת לקדם כבר בא על סיפוקו
31 בצילומים שכבר פורסמו ואין צורך בהפצת הצילומים מהאזור המוגבל. נטען שהיו עשרות
32 מעורבים שזהותם של כולם אינה ידועה ולכן לא ברורות טענות העותרת כי היה מקום לפנות
33 אליהם.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 48. ב"כ משיבה 4 טענה כי בכך שמשיבה 3 הציעה לנציגי העותרת להגיע לצפות בסרטונים מבלי
2 להעבירם לידי העמותה, יש מענה לחשיפת המידע בהתאם לחוק. נטען כי דוח השיפוט שהוא
3 המידע המרכזי ביותר והוא מצוי בידי העותרת. נטען שהיה מצופה שב"כ העותרת יצפה בסרטונים
4 טרם הגשת התביעה, נטען לאי מיצוי הליכים.
5
6 49. ב"כ משיבה 5 טען כי השאלה המרכזית היא האם פרסום הסרטונים על ידי העותרת יקדם את
7 הערך הציבורי של מניעת אלימות בספורט במידה אשר עולה על הפגיעה בפרטיות. נטען
8 שהמצויים באצטדיון מסכימים להיות מצולמים למטרות הצילום ולא לצורך העברת הסרטונים
9 לידי צדדי ג' ופרסומם. ב"כ המשיבה חזר על הטענות שהועלו בכתבי הטענות.
10
11 50. בתום הדיון הצדדים נתנו הסכמתם לכך שבית המשפט יצפה בסרטונים.
12
13

דיון

- 14
15
16 51. השאלות המרכזיות העומדות להכרעה במסגרת העתירה הינן האם מסירת סרטוני מצלמות
17 אבטחה הממוקמות באזורים מוגבלים במתקן ציבורי, וזאת לצורך פרסום ברבים, מהווה פגיעה
18 בפרטיות הנופלת לגדרי הסייג למסירת המידע בהתאם לסעיף 9(א)(3) לחוק חופש המידע; וככל
19 שהתשובה לכך היא בחיוב - מהו האיזון הראוי בין הפגיעה בפרטיות לבין האינטרס שבפרסום
20 המידע.
21
22 52. חוק חופש המידע מעגן בסעיף 1 את זכותו של כל אזרח או תושב לקבל מידע מרשות ציבורית.
23 זכות קבלת המידע היא בהתאם להוראות החוק, וכפופה לסייגים המנויים בו, כאשר החוק עורך
24 איזון בין הזכות לקבל מידע לבין זכויות ואינטרסים נוגדים (ראו בעניין זה הדברים שנאמרו
25 בעת"מ 6013/04 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ ס(4) 60
26 (2006), בפסקה 20).
27
28 53. בעניינו, רלוונטי הסייג למסירת מידע הקבוע בסעיף 9(א)(3) לחוק חופש הקובע כי: "רשות
29 ציבורית לא תמסור מידע שהוא אחד מאלה: (3)... מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות,
30 כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות), אלא אם כן הגילוי
31 מותר על פי דין;". חוק חופש המידע מפנה בעניין זה לחוק הגנת הפרטיות, אשר קובע בסעיף 1
32 שאין לפגוע בפרטיותו של אדם ללא הסכמתו, ואילו סעיף 2 לחוק מגדיר מהי פגיעה בפרטיות.
33 בטיעוניהן, המשיבות נסמכות על סעיפים קטנים 4, 9 ו-11 בסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, וסוברות
34 שהעברת הסרטונים לעותרת תוביל לפגיעה בפרטיות הנופלת לגדר חלופות אלה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1
2 54. הפסיקה והספרות המשפטית מתייחסות אל זכות הפרטיות כזכות "חמקמקה" שגבולותיה אינם
3 מוגדרים לחלוטין. (ראו בעניין זה הדברים שנאמרו ברע"פ 4743/20 **מרדכי לייבל נ' מדינת**
4 **ישראל** (נבו 21.07.2022) (להלן: "עניין לייבל")):
5
6 "הזכות לפרטיות היא זכות חוקתית שזכתה להגנה מפורשת בסעיף 7 לחוק-יסוד: כבוד
7 האדם וחירותו. ההלכה הפסוקה מכירה בזכות לפרטיות כאחת מהחירויות המעצבות את
8 אופיו הדמוקרטי של המשטר בישראל (ראו, למשל: בג"ץ 6732/20 האגודה לזכויות האזרח
9 בישראל נ' הכנסת, פסקה 10 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז [פורסם בנבו] (1.3.2021);
10 בג"ץ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל, פסקה 5 לפסק דינה של
11 הנשיאה (בדימו') ד' ביניש [פורסם בנבו] (28.5.2012) (על הזכות לפרטיות בעידן המידע ואתגרי
12 הטכנולוגיה בהגנה על הזכות לפרטיות)). עם זאת, "היקפה של הזכות החוקתית לפרטיות
13 טרם הוגדר באופן מלא ומדויק בפסיקתנו" (ראו, למשל: רע"א 2558/16 פלונית נ' קצין
14 התגמולים, פסקה 40 [פורסם בנבו] (5.11.2017)). אכן, "...הגדרת היקף התפרשותו של המונח
15 'פרטיות' אינה קלה... זאת, על רקע טיבו המופשט וגבולותיו המעורפלים" (בג"ץ 6824/07
16 מנאע נ' רשות המסים, פסקה 34 [פורסם בנבו] (20.12.2010))...".
17
18 55. בהמשך פסק הדין בעניין לייבל, נכללת התייחסות להיבטים שונים של זכות הפרטיות, וצוין כי
19 ההיבטים המרכזיים של הזכות הם שניים – הפרטיות כזכות להיעזב במנוחה והפרטיות כשליטה:
20
21 "הפרטיות כזכות להיעזב במנוחה – the right to be let alone – משמעותה אי-התערבות
22 במרחב אוטונומי של הפרט. היא "מבודדת את הפרט מהכלל, ומפקידה בידי הפרט את
23 הכוח להחליט מתי להיעזב במנוחה. ההגדרה משמיעה את הפרטיות כצורך פסיכולוגי
24 בשלווה, ובמידה מסוימת כצורך בשליטה של הפרט במרחב של עצמו" (מיכאל בירנהק מרחב
25 פרטי – הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה 59 (2010) (להלן: בירנהק, מרחב
26 פרטי)).
27
28 הפרטיות כשליטה – משקפת היבט רחב יותר מהגדרתה כזכות להיעזב במנוחה. מדובר
29 בשליטה של האדם בעצמו ובעיקר במידע על אודותיו. זו שליטת האדם ביחידה האוטונומית
30 שסביבו, המממשת את כוח הבחירה וההחלטה שלו: "הפרטיות מתמקדת במצבים שונים
31 שבהם יש איומים על יכולתו של אדם לשלוט בעצמו ומבקשת להפקיד בידיו שליטה
32 אפקטיבית במידע על אודותיו, במידע שהוא מפיק ומייצר אגב חייו היום-יומיים ובמידע שיש
33 לאחרים עליו. השליטה היא בכל סוג של מרחב פרטי: במקומות שבשליטתנו, בתקשורת
34 שלנו, במידע שלנו (...בכל סוג של מידע, לא רק מידע 'רגיש') ובהחלטות שלנו" (בירנהק, מרחב
35 פרטי, בעמוד 108). פרופ' בירנהק הדגיש כי: "המרחב הפרטי אינו בהכרח פיזי. [...] זהו מרחב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16238-07-22 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 שבו אנחנו יכולים להיות עצמנו, מרחב שבו האוטונומיה שלנו מתקיימת, מרחב שבו אנחנו –
2 ולא אחרים – מקבלים החלטות לגבי עצמנו ומממשים בכך את כבוד האדם שלנו. זה המרחב
3 שבו אנחנו מממשים את השליטה שלנו במידע על אודותינו. בהתאם, זו תפיסת הפרטיות
4 כשליטה" (מיכאל בירנהק "פרטיות: תמונת מצב" מן הפרט אל הכלל: פרטיות וחברת
5 המעקב משפט חברה ותרבות ב 9 (עורך מיכאל בירנהק, 2019)) [חלק מההדגשות הוספו –
6 ג.ק.]. "... [ההגדשות הוספו].
- 7
8 56. יצוין, כי בפסיקה תפיסת הזכות לפרטיות וכן טיב העניינים הנופלים בגדר "ענייני הפרטיים" של
9 אדם היא תלויה מקרה ונסיבותיו. כך למשל בנסיבות מסוימות פרסום תצלומו של אדם יכול
10 להיחשב כפוגע בפרטיות, במידה והמצולם לא נתן את הסכמתו לפרסום (רע"א 6902/06 **מנשה**
11 **דרור צדיק נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח'** (13.8.2008)); ואף מידע הנוגע לעצם שהייתו של
12 אדם בזמן מסויים במקום מסויים יכול להוות פגיעה בפרטיותו (בג"ץ 6732/20 **האגודה לזכויות**
13 **האזרח בישראל נ' הכנסת** (נבו 01.03.2021)). זאת ועוד, גם המונח "רשות היחיד" הוכר ככזה
14 המשקף את התפיסה הרווחת בפסיקה, שרואה את הזכות לפרטיות כזכות השייכת לאדם ולא
15 למקום, כך ש"רשות היחיד" אינה מתקיימת רק בד' אמותיו של אדם, אלא במקומות בהן יש
16 ציפייה לגיטימית לפרטיות, כמעין נגזרת של מבחן השליטה שהוזכר לעיל.
- 17
18 57. נראה כי זכות הפרטיות אינה מורכבת מקשה אחת; עוצמת הזכות והצפייה של הפרט לפרטיות
19 משתנה בהתאם לטיב המקום בו הוא מצוי או שמצוי בו מידע לגביו. המושג והמעמד של "רשות
20 היחיד" מלווה את האדם במקומות שונים בהם הוא נמצא, בהתאם לציפייה הלגיטימית לפרטיות
21 אשר מורכבת מרכיב סובייקטיבי ומרכיב אובייקטיבי.
- 22
23
24 58. מכל האמור לעיל ניתן לראות את הזכות לפרטיות כמצויה על סקאלה – כאשר מצד אחד ניתן
25 להצביע על מקומות בעלי אופי ציבורי בהם אין ציפייה לגיטימית לפרטיות (כגון כר הדשא
26 באצטדיון כדורגל בזמן משחק) ומן העבר השני ישנם מקומות בהם הציפיים לפרטיות היא כמעט
27 מוחלטת (כגון תאי ההלבשה וחדרי השירותים במתקן ציבורי), כאשר בין לבין ישנם אזורים ביניים,
28 בהם מתקיימת ציפייה לפרטיות, אולם במידה מוחלטת.
- 29
30 במאמר מוסגר יוער שהתייחסות דומה ניתן לראות גם בהנחיית רשם מאגרי המידע מס' 5/17 שם
31 נערכת הבחנה בין המידות השונות של הפגיעה פרטיות בהתאם למיקום בו מוצבת מצלמת מעקב
32 במקום העבודה – החל מעמדת העבודה האישית, דרך אזורים מנוחה וכלה באזורים ציבוריים
33 ואזורים הפתוחים לקבלת קהל (ראה סעיף 3 להנחייה).
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

59. לאחר שצפיתי בסרטונים מצלמות האבטחה, מצאתי שיש לערוך הבחנה בין הסרטונים השונים. מדובר בסרטונים אשר צולמו משש מצלמות אבטחה שונות, הממוקמות ומכסות שטחי צילום שונים. שתיים מתוך המצלמות המכונות "מתנייעת דרום מערבית" ו-"מתנייעת צפונית" ממוקמות בפתח מנהרת השחקנים ומתעדות שטח שניתן לראותו בנקל מכר הדשא ומהיציעים. מדובר במצלמות אשר חולשות ומתעדות שטח ציבורי בתכלית הגלוי לעין כל באי האצטדיון, ואף מצולם ומשודר במסגרת שידורי המשחקים שנערכים במקום כדבר שבשגרה. נוכח טיבו הציבורי והפומבי בתכלית של השטח אותו מכסות מצלמות אבטחה אלה, יש לדחות את הטענה בדבר ציפייה לפרטיות של המצולמים ביחס לסרטונים אלה, ומשכך אין מניעה בדין להעבירם לידי העותרת כמבוקש על ידה.
60. להבדיל משתי המצלמות האמורות, המתעדות את החלק החיצוני והגלוי של מנהרת השחקנים, יתר מצלמות האבטחה מתעדות חלקים פנימיים של האצטדיון. כעולה מטיעוני המשיבות, אשר לא נסתרו על ידי העותרת, מדובר באזורים אשר אינם פתוחים לציבור הרחב ולא ניתן לראותם מכר הדשא או מהיציעים. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בעניין זה, אני סבור שמדובר באזורים בהם מתקיימת ציפייה לגיטימית של המצולמים לפרטיות, אם כי ברמה מוחלשת, ולצורך הדיון יש לראות בהם כ"רשות היחיד". משכך יש בהעברת סרטונים אלה לידי העותרת משום פגיעה בזכות לפרטיות של המצולמים.
- המדובר באזורים מוגבלים – שהגישה אליהם היא על ידי מורשים בלבד, ואינה אפשרית לציבור הרחב. לכן, לא ניתן לערוך גזירה שווה בינם לבין כר הדשא ולטעון שהתנהלות השוהים באזורים אלה היא מתוך הנחה שמעשיהם יצולמו וישודרו באמצעי התקשורת השונים; לצד האמור, מדובר באזורים אליהם יש גישה למורשים רבים ובכלל זה שחקנים, שופטים, אנשי ביטחון ועוד. בהתאם לכך, אין ספק שמדובר באזורים בעלי מימד ציבורי מסוים. יחד עם האמור, רמה מסוימת של ציפייה לפרטיות עדיין מתקיימת באזורים אלה במובן שהאנשים המצויים בהם מחזיקים בציפייה לגיטימית שנוכחותם, התנהלותם, ומעשיהם באותם שטחים מוגבלים, לא יצולמו ולאחר מכן יופצו באמצעי התקשורת השונים (להבדיל מכר הדשא). בעניין זה יש להזכיר שיש מקום להבחין בין עצם החשיפה של הפרט לאנשים אחרים כשהוא מצוי במרחב מסויים (פרטי או ציבורי) לבין התיעוד הטכנולוגי שלו במקומות אלה הטומן בחובו פגיעה משמעותית יותר בפרטיות (ראו בעניין זה מיכאל בירנהק פרטיות: תמונת מצב משפט, חברה ותרבות ב, 13 (2019)).
61. על האמור יש להוסיף שמדובר בצילומי ממצלמות אבטחה, ומקובלים עלי טיעוני המשיבות ביחס לצורך בבחינת התקיימות עקרון צמידות המטרה ביחס לשימוש שנעשה בסרטונים אלה. מדובר בעקרון מקובל בדיני הגנת הפרטיות אשר בין היתר ביטוי שלו קיים בסעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות (מיכאל בירנהק [מרחב פרטי] הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה (2010) פרק ט).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 מצאתי לאמץ שחזקה שהמצולמים במצלמות האבטחה נותנים הסכמתם לצילום לצרכים
2 מוגדרים בלבד, כגון גילוי עבירות, שמירה על הסדר וכיוצ"ב, ואין לראות בהסכמה זו, כהסכמה
3 להפצת הסרטונים ברבים ובאמצעי המדיה. שימוש זה חורג מההסכמה הסובייקטיבית
4 והאובייקטיבית שניתן לייחס למצולמים, וטומן בחובו פגיעה בפרטיות המצולמים.
5
6 דברים דומים ניתן ללמוד מהנחיית רשם מאגרי מידע מס' 2012/4, שם נקבע כי ישנו איסור על
7 שימוש בצילומים של מערכות מעקב, למטרות החורגות מהמטרות המקוריות בגינן הוצבה
8 המצלמה, למעט כאשר שימוש זה מתחייב על פי דין או הוראת רשות מוסמכת. יש להבהיר
9 שההנחיה אינה חלה במקרה זה, אולם עקרונית היסוד של דיני הגנת הפרטיות המצויים בבסיס
10 הוראות ההנחיה, יפים גם לענייננו.
- 11
12 62. להשלמת הדיון בהקשר זה, מצאתי לדחות את טענות העותרת כי לאחר שהרשות העבירה את
13 הסרטונים להתאחדות הכדורגל אין עוד לשמוע מפיה טענות לפגיעה בפרטיות הטמונה בהעברת
14 הסרטונים לגורם כזה או אחר. בניגוד לעמדת העותרת, אין מקום לערוך גזירה שווה בין העברת
15 הסרטונים לרשויות אכיפה דוגמת המשטרה או התאחדות הכדורגל, הממלאות תכלית ציבורית-
16 אכיפתית מובהקת, לבין העברתם לגורם פרטי או לגוף דו-מהותי לצורך הפצתם באמצעי המדיה
17 השונים. לא בכדי חוק הגנת הפרטיות מונה שורה של סייגים הנוגעים לגופים ציבוריים שונים, בין
18 היתר בעלי תפקיד ותכלית אכיפתית. יתרה מכך, בהתאם לאמור בסעיף 8 לתצהיר המשלים
19 שהוגש מטעם העותרת, אין מחלוקת כי במקרה דנן העותרת אינה מבקשת רק לצפות בסרטוני
20 מצלמות האבטחה, אלא בכוונתה לפרסמם ברבים. לנתון זה יש רלוונטיות רבה הואיל והשימוש
21 שמתעדת העותרת לעשות בסרטונים משליך על טיב הפגיעה בפרטיות - ברי שפרסום והפצה של
22 סרטונים טומנת בחובה פגיעה משמעותית יותר בפרטיות מאשר צפייה בסרטונים מבלי לפרסמם.
23
24 63. ניתן לסכם אפוא חלק זה של הדיון בכך שמצאתי שיש להבחין בין הסרטונים השונים אותם
25 מבקשת לקבל העותרת. ביחס לסרטונים המתעדים את אזורים גלויים וציבוריים לחלוטין – כר
26 הדשא וחלקים אותם ניתן לראות מכר הדשא והיציעים – אין כל ציפייה לגיטימית (סובייקטיבית
27 ובוודאי שלא אובייקטיבית) לפרטיות ולכן אין מניעה בדין להעבירם לידי העותרת. בשונה מכך,
28 ביחס לסרטוני מצלמות האבטחה המתעדים אזורים מוגבלים, אליהם יכולים להיכנס רק
29 מורשים, העברת הסרטונים לידי העותרת לצורך פרסומם טומנת בחובה פגיעה בזכות לפרטיות
30 ולכן צדקה הרשות כאשר נמנעה מלהעבירם לידי העותרת.
- 31
32 64. בניגוד לנטען על ידי העותרת, בהתאם ללשון החוק ולפסיקה, במידה ומדובר במידע שגילוי
33 מהווה פגיעה בפרטיות בהתאם לחוק הגנת הפרטיות, לרשות אסור למסור את המידע ואין לה
34 שיקול דעת בעניין זה (ראה בהרחבה בעניין זה עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

- 1 עיתון הארץ, ס(4) 217 (2006), בפסקה 11 לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה דאז) א' חיות).
2 לצד האמור, בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק חופש המידע, גם במקרה בו מנועה הרשות
3 הציבורית מלהעביר את המידע, לבית המשפט נתון שיקול דעת עצמאי בעניין והוא רשאי להורות
4 על העברת המידע המבוקש במידה ובתנאים שיקבע, אם מצא שהעניין הציבורי שבגילוי המידע
5 גובר על הטעם שלא לגלותו (והכל בכפוף לכך שגילוי המידע אינו אסור על פי דין). משכך, אף אם
6 צדקה הרשות הציבורית עת נמנעה מלהעביר את המידע משום שהוא פוגע בפרטיות, עדיין מסורה
7 לבית המשפט המנהלי סמכות להורות על העברתו והכל בהתאם להוראות החוק. לכן, משבוסס
8 שקיימת פגיעה בפרטיות, יש להמשיך ולבחון האם יש הצדקה להעביר את הסרטונים לידי
9 העותרת בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 17(ד) לחוק חופש המידע.
- 10
11 65. העותרת טוענת כי האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע הוא מניעת אלימות בספורט ולגישתה
12 בפרסום הסרטונים יש כדי לקדם אינטרס זה ואף לערוך ביקורת ציבורית על פסקי הדין שניתנו
13 בנוגע לאירוע על ידי ההתאחדות לכדורגל. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בהקשר זה מצאתי
14 כי נוכח חלון הזמן מאז המקרה, אשר אירע לפני למעלה משנה וחצי (פברואר 2021); נוכח העובדה
15 כי בגין אירוע זה כבר ניתנו פסקי דין על ידי התאחדות הכדורגל; וכן לאור העובדה שעיקר
16 הקטטה אירעה בשטח כר הדשא, והאירוע אף זכה לסיקור תקשורתי במסגרתו אף הופצו סרטוני
17 ותמונות מהקטטה התרחשה בכר הדשא; כמו גם בשל העובדה שדוח השיפוט בגין האירוע כבר
18 מצוי בידי העותרת, מצאתי שבנסיבות העניין תרומת העברת מלוא הסרטונים לידי העותרת היא
19 בעלת תרומה שולית לקידום האינטרס הציבורי הנטען. בנסיבות אלה, באיזון בין זכות הפרטיות
20 של המצולמים לבין האינטרס הציבורי שבגילוי המידע, הזכות לפרטיות גוברת. בהתאם לכך, לא
21 מצאתי לנכון להורות למשיבות להעביר לידי העותרת את מלוא סרטוני מצלמות האבטחה
22 כמבוקש על ידה.
- 23
24 66. באשר לטענות העותרת כי ניתן להורות על מסירת הסרטונים לאחר עריכתם, תוך טשטוש פרטים
25 מזהים של המצולמים, מצאתי לדחות את הבקשה ולאמץ את עמדת המשיבות בעניין זה. העותרת
26 לא ביססה כי ניתן לערוך את הסרטונים בקלות, ולא גיבתה טענותיה בחוות דעת או ראיה
27 מתאימה אחרת. יוצא שלא נסתרה הטענה כי הטשטוש אינו ישים, בשים לב כי מדובר באנשים
28 רבים המצויים בצפיפות אחד ליד השני וכי מדובר בפעולה המצריכה השקעת משאבים בלתי
29 סבירה על ידי הרשות, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק חופש המידע.
- 30
31 67. סוף דבר - בהתאם לכל האמור לעיל, על המשיבות להעביר לידי העותרת את הסרטונים ממצלמות
32 האבטחה המכוננות "מתנייעת דרום מערבית" ו-"מתנייעת צפונית" הממוקמות בפתח מנהרת
33 השחקנים. בקשת העותרת ביחס לשאר הסרטונים נידחת.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-07-16238 הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' קריית הספורט והבילוי
חיפה בע"מ ואח'

1 .68. התוצאה הינה שהעתירה מתקבלת בחלקה ונידחת בחלקה. בנסיבות אלה כל צד יישא בהוצאותיו.

2

3

זכות ערעור כדין.

4

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

5

דניאל פיש, שופט

6

7

8

9

